

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Odi/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122458361
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vavreková, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122458361.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

6Odi/18/2022

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudcom JUDr. Dominikou Vavrekovou, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného Remedium Legal s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom D. XXX/XX, XXX XX E., adresa na doručovanie E. F. XX, XXX XX E., občanovi Slovenskej republiky, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

6Odi/18/2022

I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

6Odi/18/2022

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia oddĺženia žalovanej z dôvodu, že žalovaná nemala pri oddĺžení poctivý zámer. V žalobe uviedol, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5Odk/6/2019 zo dňa 15. 01. 2019 (zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 21. 01. 2019) súd vyhlásil konkurz na majetok dlžníka a ustanovil správcu podstaty: Mgr. Dana Žlínková, so sídlom Komenského 5, 990 01 Veľký Krtíš, značka správcu S1545. Oznámením správcu zo dňa 07. 05. 2021 (zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 07. 05. 2021 pod č. 87/2021) správca zverejnil oznam, že konkurz končí z dôvodu, že konkurzná podstata dlžníka nepokryje náklady konkurzu. Týmto oznámením v Obchodnom vestníku sa konkurz zrušil. Žalobca je veriteľ dlžníka, ktorý bol dotknutý oddĺžením a ktorý má v zmysle ustanovenia § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Žalobca s poukazom na ustanovenia § 166f ods. 1, § 166e ods. 2 a § 166f ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii uviedol, že ako postupník nadobudol pohľadávku titulom Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 10. 2016 uzavretej s postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému vznikla titulom Zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. 0341699673 zo dňa 15. 06. 2007, na základe ktorej postupca poskytol žalovanému ako dlžníkovi a G. H. ako

spoludlžníkovi peňažné prostriedky v celkovej výške 750.000 Sk. Dňa 10. 11. 2017 si žalobca uplatnil predmetnú pohľadávku súdnou cestou na Okresnom súde Banská Bystrica v upomínacom konaní, ktorý rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 4Up/472/2017 zo dňa 30. 11. 2017, v zmysle ktorého priznal žalobcovi voči žalovanému sumu vo výške 14.771,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 11.469,18 Eur od 22. 10. 2016 do zaplatenia a trovy súdneho konania vo výške 1.193,20 Eur. Predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť voči žalovanému dňa 18. 07. 2018. Po vydaní platobného rozkazu sp. zn. 4Up/472/2017 zo dňa 30. 11. 2017 žalovaný neuhradil pohľadávku žalobcu ani len čiastočne. Dňa 13. 09. 2018 podal žalobca návrh na vykonanie exekúcie Okresnému súdu Banská Bystrica voči žalovanému ako povinnému 1/ a G. H. ako povinnému 2/ na vymoženie 14.771,12 Eur s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 25. 09. 2018 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi A. G. I.. Súdny exekútor v rámci výkonu exekučnej činnosti vykonal zrážky zo mzdy žalovaného (povinného) v období od 12/2018 do 02/2019 v celkovej výške 1.279,88 Eur, ktoré boli po odpočítaní trov súdneho exekútora preposlané na účet žalobcu (oprávneného) vo výške 1.035,88 Eur, a to dňa 05. 12. 2018 zrážka vo výške 464,99 Eur, z toho pre žalobcu ako oprávneného 374,99 Eur, dňa 13. 12. 2018 zrážka vo výške 275,00 Eur, z toho pre žalobcu ako oprávneného 225,00 Eur, dňa 07. 01. 2019 zrážka vo výške 238,90 Eur, z toho pre žalobcu ako oprávneného 192,90 Eur a dňa 06. 02. 2019 zrážka vo výške 300,99 Eur, z toho pre žalobcu ako oprávneného 242,99 Eur. Dňa 23. 01. 2019 však došlo k čiastočnému zastaveniu exekúcie podľa ustanovenia § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, nakoľko bol na majetok žalovaného ako povinného 1/ – dlžníka vyhlásený konkurz dňa 21. 01. 2019 zverejnením uznesenia v Obchodnom vestníku pod č. 14/2019, sp. zn. 5OdK/6/2019.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, nebol v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu platobne neschopný a z jeho správania pred podaním tohto návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh. Zároveň žalovaný nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Žalobca je veriteľom pohľadávky zo zmluvy, ktorú uzatvoril žalovaný s postupcom. Žalobca s poukazom na ustanovenia § 166g ods. 1, § 166g ods. 2 písm. e), písm. f) a písm. h), § 166g ods. 5 a § 3 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii uviedol, že gramatickým výkladom § 566 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k § 3 ods. 2 tretia veta ZKR je možné dospieť k tvrdeniu, že platobne neschopnou je len fyzická osoba, ktorá nie je schopná, ani čiastočne, plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Žalovaný preto nenaplnil podmienku platobnej neschopnosti predpokladanú § 3 ods. 2 tretia veta ZKR, resp. § 167g ods. 2 písm. f) ZKR. Skutočnosť, že dlžník napriek dostatočnému príjmu odmieta uhradiť dobrovoľne svoje záväzky a rozhodne sa zbaviť sa svojich záväzkov prostredníctvom inštitútu oddĺženia, nemožno považovať za poctivý zámer. Uvedeným konaním dochádza k úmyselnému zneužitiu inštitútu oddĺženia žalovaným. Takéto zneužitie oddĺženia je zároveň bezprecedentným zásahom do vlastníckeho práva žalobcu, nakoľko zbavuje veriteľa možnosti byť uspokojený zo svojej pohľadávky bez akejkoľvek náhrady; takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu. Rozhodnutie o povolení oddĺženia je dôvodom na bezodkladné rozhodnutie o zastavení exekúcie. Následkom zastavenia exekúcie je odblokovanie napr. mzdy dlžníka, ktorou môže dlžník znova v plnom rozsahu disponovať. Je zrejmé, že predpokladom poctivého zámeru žalovanej je, okrem iného, aj úprimná snaha žalovanej riešiť po podaní návrhu svoj dlh v rámci svojich možností. Z konania žalovaného takáto snaha nevyplyva. Žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, keď pri podaní návrhu mal snahu poškodiť svojich veriteľov alebo zvýhodniť niektorého zo svojich veriteľov. Žalovaný po vyhlásení konkurzu nevykonával žiadne úhrady svojho záväzku napriek tomu, že pred jeho vyhlásením boli vykonávané zrážky zo mzdy v nie nepatrnej výške. Žalovaný je v produktívnom veku a využitím inštitútu oddĺženia žalovaný evidentne poškodil svojich veriteľov, keď po oddĺžení nie je povinný uhradiť ani časť svojich záväzkov, aj napriek skutočnosti, že nenaplnil podmienky platobnej neschopnosti. Nie je možné priznať právnu ochranu konaniu dlžníka, ktorým preukázateľne zneužíva inštitút oddĺženia. Žalovaný má a mal finančné prostriedky na riadne plnenie svojich záväzkov voči veriteľom. Napriek tejto skutočnosti účelovo podal návrh na vyhlásenie konkurzu, kde ho súd zbavil všetkých jeho povinností na zaplatenie pohľadávok svojich veriteľov. Žalovaný podaním vyhlásenia o platobnej neschopnosti navodil stav domnejšej platobnej neschopnosti, aby mohol podať návrh na konkurz. Zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu svoj dlh riešiť v medziach svojich možností a schopností. Podľa žalobcu tak sú preukázateľne naplnené podmienky ust. § 166g ods. 1 ZKR. Žalovaný nemal poctivý zámer, nakoľko z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, ust. § 166g ods. 2 písm. f) ZKR nakoľko v čase podania návrhu nebol žalovaný platobne neschopný, pričom o tom

s prihladením na okolnosti musel vedieť a ust. § 166g ods. 2 písm. h) ZKR, nakoľko zo správania žalovaného pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa. Všetky vyššie uvedené skutočnosti podľa žalobcu odôvodňujú podmienky na zrušenie oddĺženia žalovaného pre nepoctivý zámer z viacerých samostatných dôvodov. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenie Okresného súdu Bratislava č. k. 8Odi/1/2018 - 133 zo dňa 18. 10. 2018 a rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 36Odi/1/2019 – 79 zo dňa 06.11.2019. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby súd zrušil oddĺženie žalovanej a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobca k podanej žalobe pripojil nasledovné dôkazy: Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 21. 10. 2016 s prílohou, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 07. 11. 2016, Oznamenie správcu zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 07. 05. 2021, Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica zverejnené v Obchodnom vestníku dňa 21. 01. 2019, 2x oznámenie súdneho exekútora, Informácie o exekučnom spise – prehľad úhrad, Platobný rozkaz sp. zn. 4Up/472/2017 zo dňa 30.11.2017 s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, Zmluva o splátkovom úvere, 4x faktúra súdneho exekútora – výpočet odmeny, Návrh na vykonanie exekúcie, Návrh na vydanie platobného rozkazu, Upovedomenie o čiastočnom zastavení exekúcie, Upovedomenie o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a 4x výpis z účtu súdneho exekútora.

4. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 27. 01. 2023 s poukazom na ustanovenia § 166 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii a § 1 ods. 1 vyhlášky č. 643/2005 Z. z. uviedla, že jej finančné prostriedky, ktorými v uvedenom čase disponovala a ktorými disponuje po podaní návrhu, nie sú ani z časti postačujúce na pokrytie jednotlivých pohľadávok. Z dôvodu kumulatívneho naplnenia jednotlivých znakov platobnej neschopnosti sa domáhala oddĺženia. Jej platobná neschopnosť mala trvať dlhšie časové obdobie (niekoľko rokov) a napriek svojej snahe nevedela svoje záväzky uhrádzať. Bola zamestnaná ako učiteľka na základnej škole vo Filakove, od 25. 08. 2022 do 31. 12. 2022 na základnej škole v Jesenskom a od 01. 01. 2023 je zamestnaná na Strednej odbornej škole hotelových služieb a dopravy v Lučenci s príjmom v rozpätí od 800 do 1.000 Eur mesačne. Jej výdavky prevyšovali príjmy a nebola schopná uhrádzať ani výdavky spojené s bývaním a udržiavaním rodinného domu. Preto sa odsťahovala a prenajala si byt. Bývalý manžel sa o rodinný dom v podielovom spoluvlastníctve nestaral, neuhrádzal ani úver. Úmyselne a aktívne sa vyhýbal splácaniu spotrebného úveru, úmyselne bol a je evidovaný na úrade práce. Žalovaná ďalej s poukazom na § 166g ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii uviedla, že pred podaním návrhu aj po jeho podaní aktívne spolupracovala s veriteľmi a neskončila pracovný pomer. V prípade, ak by uspokojovala všetky svoje pohľadávky, ohrozilo by to jej životnú existenciu a jej detí. V čase podania návrhu na vyhlásenie osobného bankrotu uhrádzala vysoké výdavky na potraviny, hygienu, ošatenie a vzdelávanie detí, na ktoré jej bývalý manžel žiadnym spôsobom neprispieval, úmyselne sa nezamestnal. Žalovaná sa podľa svojho vyjadrenia nikdy nevyhýbala riešeniu svojej situácie, nemala záujem poškodiť veriteľov. Svoje dlhy chcela splácať, ale nebola schopná. V súčasnej dobe jej príjem rovnako nepokrýva všetky výdavky spoločne s maloletými deťmi, ktoré navštevujú stredné školy. Žalovaná uhrádza nájomné vo výške 420 Eur mesačne, výdavky na oblečenie, hygienu predstavujú okolo 65 Eur mesačne, cestovné do zamestnania okolo 30 Eur mesačne, paušály a zariadenia na výučbu detí 250 Eur mesačne a na stravu okolo 150 Eur mesačne. V zozname majetku uviedla pravdivé údaje, a to že nevlastní žiadny majetok, ani v posledných troch rokoch žiadny majetok nevlastnila. Žalovaná k veci ďalej s poukazom na § 167 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii uviedla, že právna úprava nešpecifikuje, že poctivý zámer sa určuje od momentu vyhlásenia konkurzu, ale od momentu podania návrhu. Skutočnosť, že jej príjmy a majetok nestačili ani na pokrytie nákladov konkurzu verifikoval aj správca konkurznej podstaty. Vedomosť o jej zamestnaní a jej príjmoch mal nielen súd, ale aj správca konkurznej podstaty. Dňa 25. 01. 2023 sa vyjadrila listom žalobcovi, že sa neuviedla do platobnej neschopnosti úmyselne a svoju situáciu chcela riešiť, bola zamestnaná a nevyhýbala sa práci. V tomto oznámení aj uviedla, že je ochotná a preukazuje dobrú vôľu, že chce svoj dlh platiť a požiadala o možnosť splácania v splátkach. Žalovaná k podanej žalobe pripojila kópiu listu zaslaného žalobcovi spolu s fotokópiou podacieho lístka. Na základe vyššie uvedeného žalovaná žiadala, aby súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

5. Žalobca sa podaním zo dňa 20. 02. 2023 vyjadril k vyjadreniu žalovanej, pričom trval na podanej žalobe, nakoľko má za to, že u žalovaného aj naďalej trvajú dôvody nepoctivého zámeru podľa ust. § 166g ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Podľa názoru žalobcu nemal žalovaný pri oddĺžení poctivý zámer, keď sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený

podat návrh na vyhlásenie konkurzu. Žalovaný sa namiesto postupného a čiastočného uspokojovania svojich veriteľov (napriek tomu, že mal príjmy v dostatočnej výške) rozhodol svoju situáciu riešiť cestou vyhlásenia konkurzu, kedy sú pohľadávky veriteľov nevymáhateľné a teda nie je ani predpoklad čo i len čiastočného uspokojenia veriteľov. Zákonou podmienkou pre oddĺženie formou konkurzu alebo splátkovým kalendárom je platobná neschopnosť dlžníka. Jedinou osobou, ktorá má všetky relevantné informácie o majetkových pomeroch dlžníka, je dlžník samotný. Vyhlásenie dlžníka o platobnej neschopnosti vo fáze do rozhodnutia o oddĺžení je nepreskúmateľné tak Centrom právnej pomoci ako aj konkurzným súdom. V prípade, ak aj dlžník platobne neschopný nie je, podaním vyhlásenia o platobnej neschopnosti vyvolá účinky spojené s týmto vyhlásením, a teda súd považuje dlžníka za platobne neschopného, ergo dlžník sa sám a úmyselne privedie do platobnej neschopnosti. Žalovaný však podľa názoru žalobcu platobne neschopný nebol, resp. a contrario žalovaný pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu disponoval nie nepatrnými príjmami, z ktorých bolo možné aspoň čiastočne uhrádzať pohľadávku žalobcu (a i iných veriteľov). Súdny exekútor v rámci exekučnej činnosti vykonával pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu taktiež zrážky zo mzdy žalovaného v nie nepatrnej výške, avšak žalovaný v zapätí na to účelovo podal návrh na vyhlásenie konkurzu, čím exekúcia musela byť bezodkladne zastavená a žalovaný mohol opäť disponovať so svojou mzdou v celom rozsahu. Žalovaný podľa žalobcu má a mal finančné prostriedky na riadne plnenie svojich záväzkov voči veriteľom. Napriek tejto skutočnosti účelovo podal návrh na vyhlásenie konkurzu, kde ho súd zbavil všetkých jeho povinností na zaplatenie pohľadávok svojich veriteľov. Žalovaný podaním vyhlásenia o platobnej neschopnosti navodil stav domnejšej platobnej neschopnosti, aby mohol podať návrh na konkurz. Zo správania žalovaného po podaní návrhu nemožno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu svoj dlh riešiť v medziach svojich možností a schopností. Podľa žalobcu tak preukázateľne naplnil podmienku podľa ust. § 166g ods. 1 ZKR, ust. § 166g ods. 2 písm. f) ZKR nebol platobne neschopný a ust. § 166g ods. 3 písm. e) ZKR úmyselne sa priviedol do platobnej neschopnosti, aby svoje záväzky nemusel uhrádzať ani len čiastočne. Žalobca sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že: „právna úprava nešpecifikuje, že poctivý zámer sa určuje od momentu vyhlásenia konkurzu ale od momentu podania návrhu.“ Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 377/2016 Z. z., podľa ktorej je významným predpokladom pre uchádzanie sa o oddĺženie platobná neschopnosť dlžníka. Ide však o domnienku vyvrátiteľnú. Vyvrátená môže byť na začiatku konania samotným súdom („ex ante“ kontrola, keď súd vychádza len z vyhlásenia dlžníka podľa § 167a ods. 1 písm. e) ZKR), alebo v rámci skúmania poctivého zámeru dlžníka na základe žaloby dotknutého veriteľa („ex post“ kontrola) tak, ako je tomu v danom konaní. Treba pripustiť, že súd pri „ex ante“ kontrole pri vyhlasovaní konkurzu nemá reálnu možnosť skúmať platobnú schopnosť, nemá možnosť posúdiť reálne schopnosti a možnosti navrhovateľa plniť dlhy a musí sa uspokojiť s navrhovateľom tvrdenu pravdivosťou a úplnosťou informácií ním poskytnutých (najmä o jeho finančnej, majetkovej situácii), pričom nemožno vylúčiť jeho nepoctivý zámer pri takomto úkone, najmä ak má byť „oddĺžením“ zbavený všetkých svojich dlhov, je teda „motivovaný“ uviesť (prípadne zamlčať) skôr také informácie, ktoré povedú k oddĺženiu ako tie, ktoré nepovedú. Súd má len malú možnosť zistiť objektívnu situáciu navrhovateľa. Z uvedeného dôvodu je potom celý proces dokazovania nepoctivého zámeru na veriteľoch dlžníka. Žalobca vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že žalovaný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu tak mal možnosť (čo je zásadné) disponovať finančnými prostriedkami na plnenie (aspoň čiastočné) svojich záväzkov a v prípade riadneho plnenia svojich záväzkov (či už formou exekučných zrážok, kde je možná dohoda s exekútorom na splácaní záväzku, alebo dobrovoľnými úhradami) by bol schopný splácať aspoň čiastočne svoje záväzky. Napriek tejto skutočnosti sa žalovaný rozhodol riešiť svoju situáciu formou oddĺženia v konkurze s tým, že sa vyhne čo i len aj čiastočnému splácaniu dlhov. Uvedené tak preukázateľne dôvodne spochybňuje poctivý zámer žalovaného a jej úprimnú snahu o riešenie dlhov v zmysle ust. § 166 ods. 1 ZKR. Žalovaný podľa žalobcu neuviedol a predovšetkým nepreukázal také skutočnosti, ktoré by objektívne znemožňovali uspokojenie jeho záväzkov pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, ako ani po ňom z dôvodu, že žalovaný podľa názoru žalobcu preukázateľne platobne neschopný v zmysle ust. § 3 ods. 2 ZKR nebol. Žalovaný svoje výdavky len tvrdil, no žiadnym spôsobom nepreukázal. Odhliadnuc od uvedeného, toto je podľa žalobcu pri rozhodovaní o zrušení oddĺženia irelevantné, keď napriek dostatočnému príjmu žalovaného pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, tento platobne neschopný nebol a jeho príjmy postačovali aspoň na čiastočné uhrádzanie svojich záväzkov svojim veriteľom. Žalobca dodal, že žalovaným popisované situácie o minulom manželstve a výchova detí nie sú opisom aktuálnej životnej situácie žalovaného, ktorá je rozhodná pre posúdenie poctivého zámeru žalovaného. Výchova detí je jednou z povinností rodičov. Plnenie tejto povinnosti nie je dôkazom poctivého zámeru dlžníka a rovnako nie je dôvodom na miernejšie posudzovanie žalovaného. Žalovaný v ďalšom svoju súčasnú situáciu netvrdil a nepreukázal. Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že žalovaný nemal pri oddĺžení

pocitívý zámer v zmysle ust. § 166g ods. 2 písm. e), písm. f) a písm. h) ZKR a zároveň nebol preukázaný pocitívý zámer dlžníka v zmysle ust. § 166g ods. 1 ZKR. Žalovaný po podaní žaloby dňa 16. 02. 2023 uhradil žalobcovi sumu 40 Eur, čo je však vzhľadom na výšku pohľadávky žalobcu nedostatočným dôvodom napr. na späťvzatie žaloby alebo iné urovanie sporu. Žalobca preto trval na podanej žalobe a zrušení oddĺženia žalovaného a navrhol, aby súd zrušil oddĺženie žalovanej ako dlžníka a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. K vyjadreniu žalobcu sa v podaní zo dňa 08. 03. 2023 vyjadrila žalovaná, ktorá zopakovala, že jej príjem momentálne predstavuje 1.000 Eur mesačne a celkové mesačné výdavky pre jej rodinu činia okolo 1.108,73 Eur. Okrem argumentov z predchádzajúceho vyjadrenia doplnila, že nie je pravdou, že by sa zámerne vyhýbala splácaniu svojho záväzku s cieľom poškodiť svojich veriteľov. V čase podania návrhu bola zamestnaná, ale zrážky zo mzdy exekútorom alebo dobrovoľné splácanie dlhu by ju priviedlo do vážnej existenčnej krízy. Ak by jej bývalý manžel aktívne participoval na splácaní dlhu – spotrebného úveru, nebola by nútená riešiť svoju situáciu formou oddĺženia. Napriek tomu, že pracuje a má príjem, nepokrýva jej príjem všetky jej mesačné výdavky. Ak by došlo k zrušeniu oddĺženia, ako to navrhuje žalobca, nielen že by sa dostala do existenčnej krízy, ale nevedela by dochádzať do svojho zamestnania a stratila by prácu. Skutočnosť, že príjmy a majetok žalovanej nestačili ani na pokrytie nákladov konkurzu, potvrdil aj správca konkurznej podstaty. Dňa 24. 05. 2019 sa zúčastnila stretnutia so správkyňou konkurznej podstaty, o ktorom bol vytvorený aj zápis pod č. 5 OdK/6/2019 S 1545. Žalovaná bola oboznámená so snením § 167b a § 167h zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Správkyňa žalovanú osobitne upovedomila so znením § 166g zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Správkyňa preskúmala pomery žalovanej. Žalovaná ďalej s poukazom na § 166g ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii uviedla, že vykonávanie exekučných zrážok zo mzdy ju nepodnietili k zámeru vyhnúť sa im nejakým spôsobom, ako to tvrdí žalobca. Návrh na oddĺženie podala z dôvodu, že nebola schopná splácať svoj záväzok tak, aby sa nedostala so svojimi maloletými deťmi do existenčnej krízy. Žalovaná zdôraznila, že jej životná situácia pred podaním návrhu a po podaní návrhu na oddĺženie bola rozhodujúcim spôsobom ovplyvnená rozvodom manželstva. Ak by jej bývalý manžel participoval na splácaní dlhov a úmyselne sa nevyhýbal aj zamestnaniu, tak by nebola nútená pristúpiť k oddĺženiu. Je pravdou, že povinnosťou rodičov je prispievať na výživu a výchovu svojich detí, ale ak rodič, ktorý má vyživovaciu povinnosť, si svoju povinnosť neplní, tak sa situácia rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do výchovy, podstatne zhorší. Aj keď žalobca tvrdí, že táto skutočnosť je irelevantná, podľa žalovanej jej veľmi podstatná. Žalovaná v závere uviedla, že na základe telefonického dohovoru sa so žalobcom dohodla na mesačných splátkach v najnižšej sume, aby sa nedostala do existenčnej krízy. Dňa 16. 02. 2023 vykonala prevod na účet žalobcu a uhradila sumu 40 Eur. V zmysle uvedených skutočností žalovaná žiada, aby súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol a náhradu trov konania dal nahradiť žalobcovi.

7. Žalovaná k svojmu vyjadreniu pripojila nasledovné dôkazy: Rozpis príjmov a výdavkov podaný na OS LC k sp. zn. 5P/50/2018, Fotokópia pracovnej zmluvy, Fotokópia nájmovej zmluvy s dodatkom, Fotokópia SIPO lístka, Potvrdenia o návšteve školy, Faktúry Orange 01/2023 a 02/2023, Fotokópia pokladničných dokladov o úhrade stomatologických ošetrení za roky 2023 a 2024, Fotokópia potvrdení o návšteve stomatológa, Zápis zo stretnutia žalovanej so správcom konkurznej podstaty zo dňa 24. 05. 2019 a Detail platby v prospech žalobcu zo dňa 15. 02. 2023.

8. Na prejednanie veci samej, súd určil termín pojednávania na deň 06. 02. 2024, na ktorý sa dostavil žalobca prostredníctvom právneho zástupcu 2/ a žalovaná.

9. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe, ako aj na doterajších vyjadreniach, ktorých sa v celom rozsahu pridŕžoval. Mal za to, že žaloba je dôvodná a nepocitívý zámer bol preukázaný dôkazmi, ktoré doložili do súdneho spisu, preto žiadal aby súd žalobe vyhovel a v prípade úspechu priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

10. Žalovaná na pojednávaní k veci uviedla, že žiaden nepocitívý zámer nepreukázala, nakoľko pociťo pracuje 24 rokov. Je zamestnaná ako učiteľka, rozvedená, je samoživiteľkou dvoch detí, žije v nájme. Jediný príjem má výplatu, z ktorej musí vyplatiť všetky výdavky ako nájom, internet, mobily, paušály deťom, deťom školu. Žalobcovi po telefonickej dohode rok platí 50 Eur mesačne, viac nie je schopná. Keď toto všetko vyplatí, ostáva jej na celý mesiac 100 Eur na všetky ostatné záležitosti týkajúce sa jej a jej detí ako strava, šatstvo, lieky, hygiena, cestovné. Bohužiaľ je dlhodobá návštevníčka záložne,

lebo si inak nevie peniaze vyrobiť na celý mesiac. Posledný mesiac dcére radšej nevyplatila celú sumu školného, aby poslala žalobcovi 50 Eur. Podľa žalovanej je týmto preukázaná snaha, aby vyriešila svoj dlh a aby preukázala maximálnu súčinnosť so žalobcom. Žalovaná na pojednávaní ďalej uviedla, že nemala nepoctivý zámer, sama si neprivedla túto situáciu. Od začiatku až do dnes vynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh a splácať hypotéku. Pokiaľ z jej príjmu bola strhávaná exekúcia, tak mali veľmi sťažené podmienky. Mala záujem platiť svoj záväzok žalobcovi, avšak stala sa samoživiteľkou a bývalý manžel, ktorý je spoludlžníkom, sa nepodieľa na splácaní dlhov, ani sa nezaujíma o svoje deti a nepomáha im. Žalovaná vo svojej záverečnej reči uviedla, že z príjmu po vyplatení všetkých výdavkov jej ostane naozaj málo peňazí, aby vyžili. I keď je dlžníkom, je predovšetkým matkou samoživiteľkou, je si vedomá svojho dlhu voči žalobcovi, vynaložila však snahu spolupracovať, nedostala sa úmyselne do tejto situácie. Platobne neschopná nebola len pred vyhlásením konkurzu, zdôraznila, že je dlhodobou platobne neschopná už od rozvodu.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie žalobou, Zmluvou o postúpení pohľadávok s prílohou, Oznamením o postúpení pohľadávky, Oznamom o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu, publikovaným OV č. 87/2021 zo dňa 07. 05. 2021, Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/6/2019 zo dňa 15. 01. 2019, publikovaným v OV č. 14/2019 dňa 21. 01. 2019, Oznamením súdneho exekútora zo dňa 02. 08. 2022 s prílohou – Informácie o spis č. 30EX 398/18, Platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Up/472/2017 zo dňa 30. 11. 2017, Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 15. 06. 2007, Faktúrami súdneho exekútora, Návrhom na vykonanie exekúcie, Oznamením súdneho exekútora zo dňa 07. 10. 2022, Návrhom na vydanie platobného rozkazu, Upovedomením o zastavení exekúcie, Upovedomením o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, Výpismi z účtu, vyjadrením žalovanej k žalobe doručeným súdu dňa 27. 01. 2023, Žiadosťou žalovanej zo dňa 25. 01. 2023 adresovanou žalobcovi s kópiou podacieho lístku, vyjadrením právneho zástupcu žalobcu k vyjadreniu žalovanej zo dňa 20. 02. 2023, vyjadrením žalovanej zo dňa 08. 03. 2023, obsahom prílohovej obálky k vyjadreniu žalovanej zo dňa 08. 03. 2023, ako aj ostatnými listinami, ktoré sú súčasťou súdneho spisu. Súd na základe nesporných skutkových tvrdení, o ktorých pravdivosti nenadobudol ani na základe vykonaného dokazovania pochybnosti (§ 186 ods. 2 CSP), ďalej na základe vykonaného dokazovania a na základe skutočností známych súdu z jeho činnosti (§ 186 ods. 1 CSP) ustálil nasledovný skutkový stav:

12. Žalobca je veriteľom žalovanej na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 15. 06. 2016, uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a žalovanou a jej bývalým manželom ako dlžníkmi, v spojení so zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21. 10. 2016, pohľadávka ktorá bola žalobcovi priznaná platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Up/472/2017 zo dňa 30. 11. 2017 a následne bola v prospech žalobcu vymáhaná v exekučnom konaní súdnym exekútorom Mgr. Evou Uhaľovou. V rámci exekučného konania súdny exekútor v období 12/2018 až 02/2019 vykonal zrážky zo mzdy žalovanej v celkovej výške 1.279,88 Eur, z toho v prospech oprávneného 1.035,88 Eur. Dňa 23. 01. 2019 došlo k čiastočnému zastaveniu exekúcie z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok žalovanej. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5OdK/6/2019 zo dňa 15. 01. 2019 bol vyhlásený konkurz na majetok žalovanej ako dlžníka a súd oddžil žalovanú ako dlžníka. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 14/2019 dňa 21. 01. 2019. V Obchodnom vestníku č. 87/2021 bol dňa 07. 05. 2021 zverejnený Oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Žalovaná mala pred vyhlásením konkurzu pravidelný príjem, rovnako ho má až doposiaľ.

13. Podľa ustanovenia § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), veriteľ, ktorý bol dotknutý oddžnením, má právo domáhať sa zrušenia oddžnenia návrhom na zrušenie oddžnenia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddžnení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddžnení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

14. Podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na

uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

15. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. e/ ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh.

16. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. f/ ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť.

17. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 písm. h/ ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

18. Podľa ustanovenia § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

19. Podľa § 3 ods. 2 veta štvrtá ZKR, fyzická osoba je platobne neschopná, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Ak peňažnú pohľadávku nemožno voči dlžníkovi vymôcť exekúciou alebo ak dlžník nespĺnil povinnosť uloženú mu výzvou podľa § 19 ods. 1 písm. a), predpokladá sa, že je platobne neschopný.

20. Inštitút zrušenia oddĺženia dlžníka pre nepoctivý zámer podľa ustanovenia § 166f ZKR umožňuje vykonanie následnej kontroly poctivosti zámeru dlžníka pri jeho oddĺžení súdom, pretože pri vyhlásení konkurzu súd poctivý zámer dlžníka v zmysle § 166g ods. 5 veta druhá ZKR neskúma. Žalobca žalobu založil na tvrdeniach, že žalovaná pri podaní návrhu naplnila zákonné predpoklady nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. e/ ZKR (z jej správania pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedla do platobnej neschopnosti, aby bola oprávnená podať návrh), § 166g ods. 2 písm. f/ ZKR (v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu nebola platobne neschopná) aj § 166g ods. 2 písm. h/ ZKR a zároveň nevynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností a schopností podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR. V konaní však žalobca svoje tvrdenia o nepoctivom zámere žalovanej žiadnym spôsobom nepreukázal, ani neuviedol žiadne konkrétne skutkové okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť záver o splnení podmienok na zrušenie oddĺženia. Súd poznamenáva, že niektoré skutkové tvrdenia žalobcu si vzájomne odporujú, nakoľko na jednej strane žalobca uvádza, že žalovaná nebola pred podaním návrhu platobne neschopná a zároveň sa podľa neho do platobnej neschopnosti priviedla sama.

21. Žalobca nepoctivý zámer žalovanej odôvodňoval tým, že žalovaná v čase podania návrhu nebola platobne neschopná, keďže má dostatočný príjem a v čase pred vyhlásením konkurzu jej boli vykonávané zrážky zo mzdy v nie nepatrnej výške. Súd sa však nestotožnil s takýmto záverom žalobcu o platobnej schopnosti žalovanej a s jeho výkladom ustanovenia § 3 ods. 2 tretia veta ZKR v spojení s § 566 Občianskeho zákonníka. V tomto smere súd poukazuje na zákonnú definíciu platobnej neschopnosti fyzickej osoby podľa ustanovenia § 3 ods. 2 vety štvrtej ZKR v znení účinnom ku dňu podania návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej, podľa ktorej sa za platobne neschopnú považuje fyzická osoba, ak nie je schopná plniť 180 dní po lehote splatnosti aspoň jeden peňažný záväzok. Pojem „platobná neschopnosť“ teda znamená taký majetkový stav dlžníka, ktorý vzhľadom na nedostatok finančných prostriedkov (vrátane iného finančného majetku okrem finančných prostriedkov) nedosahuje hodnotu v takej výške, aby bol spôsobilý na úhradu pohľadávky veriteľa v lehote 180 dní od splatnosti tohto záväzku. Preukázanie nepoctivého zámeru, v danom prípade z dôvodov tvrdenia zo strany žalobcu o existencii platobnej schopnosti, je na strane žalobcu. Za účelom definovania platobnej neschopnosti v ustanovení § 1 vyhl. č. 643/2005 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe určenia platobnej neschopnosti a predĺženia v znení účinnom ku dňu podania návrhu, bol určený druh a výška finančného majetku, ktorého existencia vyvracia závery o platobnej neschopnosti, pričom malo ísť o finančný majetok v hodnote takej, aby bol spôsobilý na krytie záväzku dlžníka voči veriteľovi. Pri platobnej neschopnosti sa neposudzuje celkový majetkový stav dlžníka, t. j. existencia iného majetku, ale práve finančné prostriedky, resp. iný finančný majetok, ktorý má vplyv na posudzovanie platobnej schopnosti,

t. j. na existenciu finančných prostriedkov, hotovosti, peňazí na účte alebo iného finančného majetku v takej hodnote aby bol spôsobilý na krytie splatného záväzku (viď rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41CoKR/10/2023-113 zo dňa 31. 10. 2023). Na základe vyššie uvedeného teda nie je možné súhlasiť s názorom žalobcu, že pokiaľ žalovanej boli vykonávané zrážky zo mzdy, nie je platobne neschopná. Podstatou definície platobnej neschopnosti nie je to, či je dlžník schopný záväzok uhradiť v splátkach, ale či disponuje dostatkom finančného majetku, ktorým by záväzok mohol uhradiť v celosti. Existenciu žiadneho finančného majetku, a to ani finančných prostriedkov v hodnote spôsobilej na krytie záväzku v celosti, žalobca v konaní nepreukázal a ani len netvrdil. Taktiež úhrada pohľadávok v prospech jedného veriteľa pred podaním návrhu na oddĺženie zo strany dlžníka automaticky neznamená jeho schopnosť uhrádzať aj pohľadávky ďalších veriteľov dlžníka. Skutočnosť, že žalovaná mala v čase podania návrhu pravidelný príjem zo zamestnania podľa vlastného tvrdenia vo výške približne 1.000 Eur, ešte nepreukazuje jej platobnú schopnosť, a teda objektívnu schopnosť nad rámec zabezpečovania základných životných potrieb uhrádzať svoje pohľadávky vo vzťahu k všetkým svojim veriteľom, nielen izolovane vo vzťahu k žalobcovi ako veriteľovi. Zo žaloby nevyplýva, akých ďalších veriteľov mala žalovaná a aká bola výška týchto dlhov, čo je jednou z podmienok pre určenie a posúdenie platobnej schopnosti, resp. neschopnosti dlžníka podľa § 3 ods. 2 ZKR. Na základe žalobcom uvádzaných skutočností súd teda nedospel k záveru, že žalovaná ako dlžník v čase podania návrhu nebola platobne neschopná, a teda že je daný nepoctivý zámer žalovanej ako dlžníka podľa § 166g ods. 2 písm. f/ ZKR.

22. Žalobca taktiež nepreukázal svoje tvrdenie o nepoctivom zámere žalovanej v zmysle § 166g ods. 2 písm. e/ ZKR, keďže v konaní nepopísal také správanie sa žalovanej ako dlžníka, z ktorého by bolo možné vyvodiť úmysel pred podaním návrhu sa priviesť do platobnej neschopnosti. Vo vzťahu k uvedenému žalobca tvrdil, že žalovaná napriek dostatočnému príjmu mala podaním vyhlásenia o platobnej neschopnosti navodiť stav domnejšej platobnej neschopnosti, aby mohla podať návrh na konkurz, čím mala úmyselne zneužiť inštitút oddĺženia. Keďže ako je uvedené vyššie, súd v danej veci na základe obsahu spisu nedospel k záveru, že žalovaná ako dlžník v čase podania návrhu nebola platobne neschopná, nestotožnil sa ani s tvrdením žalobcu, že v dôsledku vyhlásenia žalovanej o platobnej neschopnosti v návrhu na vyhlásenie konkurzu je daný nepoctivý zámer žalovanej ako dlžníka podľa § 166g ods. 2 písm. e/ ZKR. Žalovaná bola aj po vyhlásení konkurzu naďalej zamestnaná, v tomto smere u nej nedošlo k zmene pomerov s úmyslom priviesť sa do platobnej neschopnosti. Súd má taktiež za to, že žalobca nepreukázal, že zo správania sa žalovanej ako dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mala snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa (§ 166g ods. 2 písm. h/ ZKR). Žalobca neuviedol, akým spôsobom malo dôjsť k takémuto poškodeniu či zvýhodneniu konkrétneho veriteľa, pričom taktiež v tomto prípade je úmysel dlžníka povinný tvrdiť a preukázať žalobca. Tvrdenia žalobcu v tomto smere sú všeobecné, pričom skutočnosť, že žalovaná využila možnosť podať návrh na vyhlásenie konkurzu oddĺžením nemožno bez uvedenia a preukázania iných relevantných skutočností považovať za poškodenie veriteľa. Z vykonaného dokazovania tak súd nemá preukázané akékoľvek úmyselné konanie žalovanej, ktorým by sa zámerne priviedla do stavu platobnej neschopnosti s jednoznačným cieľom zbaviť sa dlhov aj za cenu poškodenia veriteľov.

23. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nebola preukázaná ani existencia nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 1 ZKR. Súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že nepoctivý zámer vyplýva bez ďalšieho z toho, že žalovaná má pravidelný príjem a teda môže po vyhlásení konkurzu hoci čiastočne ďalej splácať svoje dlhy. Uvedené by bolo v rozpore so základným princípom inštitútu oddĺženia, ktorý by za takejto interpretácie nemohol využiť prakticky nikto, kto bol zamestnaný v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu. Takýto výklad vylučuje aj samotné vyššie citované ustanovenie § 166g ods. 1 ZKR, ktoré obsahuje definíciu poctivého zámeru dlžníka. Aj keď nejde o taxatívny výpočet možností poctivého zámeru, podstatou je podieľanie sa na procese konkurzného konania poskytovaním súčinnosti a snaha dlžníka aj po oddĺžení riešiť svoje zárobkové pomery zabezpečením príjmu a v prípade neočakávaného a nie nepatrného príjmu, poskytnúť veriteľom aspoň polovicu z neho na uspokojenie nevymáhateľného dlhu. Naopak, ak teda dlžník po podaní návrhu na oddĺženie nemá neočakávaný príjem v nie nepatrnej výške, nevzniká mu zákonná povinnosť na výzvu veriteľa splácať jeho pohľadávku, aby tým prejavil svoj poctivý zámer. Žalobca v konaní netvrdil, že u žalovanej došlo k zmene majetkových pomerov v nie nepatrnom rozsahu, a teda k vzniku povinnosti poskytnúť časť svojho príjmu veriteľom na úhradu záväzkov. Súd sa taktiež nestotožnil s tvrdením žalobcu prezentovaným vo vyjadrení zo dňa 20. 02. 2023, že žalovaná by mala v konaní o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer zdôvodňovať svoju súčasnú situáciu a svoje výdavky a najmä preukazovať svoj poctivý zámer. Dôkazné bremeno na preukázanie nepoctivého zámeru nesie žalobca ako veriteľ, pričom žalovaný ako dlžník nie

je povinný na základe domniek a nepreukázaných vyjadrení žalobcu preukazovať svoj poctivý zámer a dôvodnosť návrhu na vyhlásenie konkurzu.

24. Žalovaná na pojednávaní predložila súdu krátkou cestou doklady o zaplatení v prospech žalobcu za mesiace február až december 2023 vo výške od 40 do 50 Eur, doklady o zaplatení školného a Žiadosť o odklad splátky a neodpojenie zo študentského účtu zo dňa 24. 01. 2024. Súd návrh žalovanej na vykonanie dokazovania listinnými dôkazmi predloženými na pojednávaní zamietol. Platby uskutočnené žalovanou v prospech žalobcu neboli zo strany právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní namietané, a teda predmetný dôkaz nesmeroval k preukázaniu spornej skutočnosti. Ostatné skutočností súd nepovažoval za právne významné pre rozhodnutie vo veci samej.

25. Pokiaľ žalobca odkazuje na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava č. k. 8Odi/1/2018-133 zo dňa 18. 10. 2018 a rozsudok Okresného súdu Trnava č. k. 36Odi/1/2019 – 79 zo dňa 06. 11. 2019, súd konštatuje, že tieto nie sú právne záväzné, pretože nejde o rozhodnutia najvyšších súdnych autorít. Súdna prax okresných súdov, ani ak by bola ustálená, nespadá do ochrany legitímneho očakávania sporovej strany tak, ako je výslovne normatívne vymedzené v čl. 2 ods. 2 CSP. V konaniach o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer existuje v skutkovo obdobných veciach množstvo rozhodnutí prvostupňových aj odvolacích súdov s odlišným právnym záverom (napr. rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 1Odi/1/2019 z 05. 08. 2020, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 6Odi/2/2021-120 zo dňa 01. 02. 2023, rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7Odi/7/2022-85 zo dňa 23. 08. 2023 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 42CoKR/3/2023-144 zo dňa 26. 09. 2023).

26. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k naplneniu zákonných podmienok zrušenia oddĺženia žalovanej pre jej nepoctivý zámer. Z obsahu súdneho spisu nebol preukázaný ani jeden z dôvodov na zrušenie oddĺženia žalovanej pre nepoctivý zámer. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Preto súd žalobu zamietol tak, ako je uvedené I. výroku tohto rozhodnutia.

27. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Keďže žalovaná mala v konaní plný úspech, súd jej v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, teda 100 %. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia poverený vyšší súdny úradník (výrok II. tohto rozhodnutia).

Poučenie:

6Odi/18/2022

Proti tomuto súdному rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica vo vyhotovení dvojmo (2).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej

Banská Bystrica dňa 06. februára 2024